Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 2. júla 2026*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Naliehavé prejudiciálne konanie – Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Justičná spolupráca v trestných veciach – Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV – Európsky zatykač vydaný na účely trestného stíhania a výkonu trestov odňatia slobody – Článok 6 ods. 1 – Vydávajúci súdny orgán – Článok 8 ods. 1 písm. c) – Vydanie európskeho zatykača prokuratúrou na základe vnútroštátneho zatykača vydaného sudcom – Neexistencia súdneho preskúmania týkajúceho sa vydania európskeho zatykača – Článok 47 Charty základných práv Európskej únie – Účinná súdna ochrana“

Vo veci C-446/26 PPU [Blerens] [i],

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame, Holandsko) zo 6. mája 2026 a doručený Súdnemu dvoru v ten istý deň, ktorý súvisí s konaním o výkone európskeho zatykača vydaného na

RI,

za účasti:

Openbaar Ministerie,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predsedníčka piatej komory M. L. Arastey Sahún, sudcovia J. Passer, E. Regan (spravodajca), D. Gratsias a B. Smulders,

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na návrh vnútroštátneho súdu zo 6. mája 2026, doručený Súdnemu dvoru 6. mája 2026, aby sa návrh na začatie prejudiciálneho konania prejednal v naliehavom konaní podľa článku 107 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora,

so zreteľom na rozhodnutie piatej komory z 21. mája 2026, ktorým sa vyhovelo tomuto návrhu,

* Jazyk konania: holandčina.

[i] Názov tejto veci je fiktívny. Nezodpovedá skutočnému menu ani názvu žiadneho z účastníkov konania.

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vo veci sa rozhodne odôvodneným uznesením v súlade s článkom 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora,

vydal toto

Uznesenie

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34), v spojení s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci trestného konania týkajúceho sa výkonu európskeho zatykača v Holandsku, ktorý vydal príslušný grécky orgán na RI, gréckeho štátneho príslušníka s pobytom na území tohto členského štátu, na účely uskutočnenia trestného stíhania a výkonu viacerých trestov odňatia slobody.

Právny rámec

3 Článok 1 rámcového rozhodnutia 2002/584, nazvaný „Definícia európskeho zatykača a povinnosť vykonať ho“, v odseku 3 stanovuje:

„Toto rámcové rozhodnutie nebude meniť povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne princípy zakotvené v článku 6 [ZEÚ].“

4 Článok 6 tohto rámcového rozhodnutia s názvom „Určenie príslušných súdnych orgánov“ v odseku 1 uvádza:

„Vydávajúci súdny orgán bude súdny orgán vydávajúceho členského štátu [bude súdny orgán členského štátu – *neoficiálny preklad*], ktorý je oprávnený vydať európsky zatykač v zmysle právnych predpisov tohto štátu.“

5 Článok 8 uvedeného rámcového rozhodnutia, nazvaný „Obsah a forma európskeho zatykača“, v odseku 1 stanovuje:

„Európsky zatykač obsahuje nasledujúce informácie stanovené v súlade s formou, obsiahnutou v prílohe:

…

c) dôkaz o vykonateľnom rozsudku, zatykači alebo inom vykonateľnom súdnom rozhodnutí s rovnakým účinkom, ktoré spadá do rozsahu článkov 1 a 2;

…“

6 Článok 15 tohto rámcového rozhodnutia s názvom „Rozhodnutie o odovzdaní“ v odseku 2 stanovuje:

„Ak vykonávajúci súdny orgán považuje informácie oznámené vydávajúcim členským štátom za nedostatočné na rozhodnutie o vydaní, požiada o urýchlené doplnenie ďalších potrebných informácií, najmä s ohľadom na články 3 až 5 a článok 8, a môže stanoviť lehotu na ich prijatie, berúc do úvahy potrebu dodržania lehôt stanovených v článku 17.“

7 Článok 26 rámcového rozhodnutia 2002/584, nazvaný „Započítanie doby zadržania vo vykonávajúcom členskom štáte“, v odseku 1 stanovuje:

„Vydávajúci členský štát započíta všetky obdobia zadržiavania vyplývajúce z výkonu európskeho zatykača do celkovej doby zadržiavania na výkon vyneseného trestu alebo ochranného opatrenia vo vydávajúcom členskom štáte.“

Konanie vo veci samej a prejudiciálna otázka

8 Dňa 29. apríla 2025 prokuratúra na l’Efeteio Thessalonikis (Odvolací súd v Solúne, Grécko) (ďalej len „grécka prokuratúra“) vydala na RI európsky zatykač na účely jednak vedenia trestného stíhania za opakované ublíženie na zdraví v rámci domácnosti a ublíženie na zdraví, za ktoré možno v Grécku uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby za prvý čin desať rokov a za druhý čin dva roky, a jednak na výkon štyroch trestov odňatia slobody v dĺžke piatich rokov, dvoch rokov, jedného roka a štyroch mesiacov.

9 V rozsahu, v akom bol tento európsky zatykač vydaný na účely vedenia trestného stíhania, je založený na vnútroštátnom zatykači, ktorý 29. mája 2018 vydal vyšetrujúci sudca Protodikeio Katerinis (súd prvej inštancie Katerini, Grécko), ktorý bol doplnený uznesením tohto sudcu z 22. októbra 2018 a ktorý bol ponechaný v platnosti na základe dekrétu Rady pre delikty v Katerini č. 26/2019.

10 Dňa 30. októbra 2025 prokurátor na Rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame, Holandsko) podal na tento súd, ktorý je vnútroštátnym súdom predkladajúcim návrh na začatie prejudiciálneho konania, žiadosť o vykonanie uvedeného európskeho zatykača. RI bol na základe tohto zatykača vzatý do väzby na účely jeho odovzdania do členského štátu, ktorý vydal zatykač.

11 V medzitýmnom rozsudku z 24. marca 2026 sa uvedený súd domnieval, že odovzdanie RI treba odmietnuť v prípade troch zo štyroch odsúdení, na ktorých sa zakladá európsky zatykač, ale v tomto štádiu nevidel nijaký dôvod na úplné odmietnutie jeho odovzdania bez ohľadu na to, či rozhodnutie gréckej prokuratúry o vydaní európskeho zatykača v časti týkajúcej sa vedenia trestného stíhania môže byť predmetom súdneho opravného prostriedku, ktorý by v plnej miere spĺňal podmienky účinnej súdnej ochrany.

12 Pokiaľ ide o tento posledný bod, predkladajúci vnútroštátny súd položil gréckej prokuratúre ako vydávajúcemu súdnemu orgánu súbor otázok, ktorých cieľom bolo jednak určiť, či v čase vydania vnútroštátneho zatykača alebo v neskoršom štádiu podmienky potrebné na vydanie tohto európskeho zatykača, pokiaľ ide o časť týkajúcu sa vedenia trestného stíhania, a najmä jeho primeranosť, preskúmal aj súd v členskom štáte vydávajúcom zatykač, a jednak v prípade zápornej odpovede, či je možné nechať overiť túto primeranosť takýmto sudcom pred skutočným odovzdaním vyžiadanej osoby.

13 Listom z 21. januára 2026 grécka prokuratúra odpovedala na túto poslednú otázku tak, že po prvé súdnym orgánom oprávneným vydať európsky zatykač je prokurátor na príslušnom odvolacom súde, ktorý rozhoduje o dodržaní podmienok vydania tohto zatykača s prihliadnutím na zásadu proporcionality, po druhé grécky súd, konkrétne vyšetrujúci sudca, posudzuje, či sú splnené podmienky na vydanie vnútroštátneho zatykača s prihliadnutím na zásadu proporcionality, a po tretie zásada proporcionality je všeobecne uznávaná a zakotvená v Ústave Gréckej republiky, ktorá sa uplatňuje vo všetkých štádiách trestného konania a ktorá bola zohľadnená v prejednávanej veci tak v čase vydania vnútroštátneho zatykača vyšetrujúcim sudcom, ako aj v čase vydania európskeho zatykača.

14 Po zdôraznení, že bez ohľadu na skutočnosť, že európsky zatykač dotknutý vo veci samej sa týka aj výkonu trestov odňatia slobody, je prejednávaná vec porovnateľná s prebiehajúcim konaním C-722/25, Wertergen, predkladajúci vnútroštátny súd – ktorý zopakoval dôvody uvedené v návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorým sa začalo konanie v tejto poslednej uvedenej veci – dospel na základe informácií poskytnutých vydávajúcim súdnym orgánom k záveru, že v členskom štáte vydávajúcom zatykač rozhodnutie prokurátora o vydaní európskeho zatykača na účely vedenia trestného stíhania nemôže byť pred odovzdaním vyžiadanej osoby predmetom súdneho preskúmania. Okrem toho tieto informácie neumožňujú tomuto súdu určiť ani to, či príslušný súd členského štátu vydávajúceho zatykač pri vydávaní vnútroštátneho zatykača vykonal alebo môže vykonať preskúmanie podmienok potrebných na vydanie európskeho zatykača na účely vedenia trestného stíhania, najmä jeho primeranosti, ani či rozhodnutie o vydaní vnútroštátneho zatykača môže byť pred odovzdaním vyžiadanej osoby predmetom súdneho preskúmania. V tejto súvislosti je irelevantné, že skutky, z ktorých je táto osoba v Grécku podozrivá, predstavujú vzhľadom na ich povahu a sankcie, ktoré možno za ne uložiť, závažné protiprávne činy a že uvedená osoba býva mimo gréckeho územia.

15 Podľa predkladajúceho vnútroštátneho súdu preto existuje pochybnosť, pokiaľ ide o to, či vyžiadaná osoba pred jej odovzdaním do členského štátu vydávajúceho zatykač môže požívať účinnú súdnu ochranu buď na úrovni európskeho zatykača, alebo na úrovni vnútroštátneho súdneho rozhodnutia, s ktorým tento zatykač súvisí, teda v okamihu vydania vnútroštátneho zatykača.

16 V tejto súvislosti tento súd pripomína, že v bodoch 47 a 48 rozsudku z 10. marca 2021, PI (C-648/20 PPU, EU:C:2021:187), Súdny dvor rozhodol, že osoba, na ktorú bol vydaný európsky zatykač na účely vedenia trestného stíhania, musí mať možnosť využiť účinnú súdnu ochranu pred jej odovzdaním do členského štátu vydávajúceho zatykač na jednej z dvoch požadovaných úrovní ochrany, a to buď vo vzťahu k európskemu zatykaču, alebo vo vzťahu k súdnemu rozhodnutiu, na ktorom je tento zatykač založený.

17 Je pravda, že tento rozsudok sa týka situácie odlišnej od situácie vo veci samej, pretože vo veci, v ktorej bol vydaný uvedený rozsudok, prokurátor vydal tak európsky zatykač, ako aj vnútroštátny zatykač.

18 Predkladajúci vnútroštátny súd však nie je presvedčený, že z tohto rozdielu vyplýva, že v prejednávanej veci sa požiadavka účinnej súdnej ochrany pred odovzdaním vyžiadanej osoby neuplatní na jednej z týchto dvoch úrovní. Súdny dvor totiž túto požiadavku zakotvil vo svojej skoršej judikatúre týkajúcej sa dvoch úrovní ochrany, najmä v rozsudku z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry v Lübecku a Zwickau) (C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), na ktorý odkazuje v bodoch 43 až 47 rozsudku z 10. marca 2021, PI (C-648/20 PPU, EU:C:2021:187). Ako v prejednávanej veci, tak aj vo veci, v ktorej bol vydaný prvý z týchto rozsudkov, prokurátor vydal

európsky zatykač, zatiaľ čo sudca vydal vnútroštátny zatykač. Je teda málo pravdepodobné, že by sa požiadavka účinnej súdnej ochrany uvedená v tomto poslednom uvedenom rozsudku neuplatňovala v prípade, o aký ide vo veci samej.

19 Tento súd zdôrazňuje, že v podobnej skoršej veci týkajúcej sa výkonu európskeho zatykača vydaného prokurátorom pri gréckom odvolacom súde rozhodol, že právo na účinnú súdnu ochranu zaručené v článku 47 Charty nebolo porušené, keďže pred odovzdaním vyžiadanej osoby vydal vnútroštátny zatykač súd a že po odovzdaní tejto osoby má byť v súlade s judikatúrou vyplývajúcou z rozsudku z 13. januára 2021, MM (C-414/20 PPU, EU:C:2021:4, body 72 a 73) prípadne možné preskúmať zákonnosť európskeho zatykača incidenčne trestným súdom, ktorý má právomoc rozhodnúť o skutkoch, na základe ktorých bol tento zatykač vydaný.

20 Predkladajúci vnútroštátny súd sa však pýta, či sú takéto úvahy stále platné, a to z dvoch dôvodov.

21 Na jednej strane tieto úvahy predpokladajú, že ak európsky zatykač na účely vedenia trestného stíhania vydal prokurátor, podmienka spojená s požiadavkou účinnej súdnej ochrany je už na úrovni vnútroštátneho súdneho rozhodnutia splnená, ak vnútroštátny zatykač vydal sudca. Z bodov 50 až 53 rozsudku z 10. marca 2021, PI (C-648/20 PPU, EU:C:2021:187), pritom vyplýva, že táto okolnosť sama osebe nepostačuje, keďže ak európsky zatykač vydal prokurátor, súd musí mať pri vydávaní vnútroštátneho zatykača, a teda pred odovzdaním osoby, možnosť preskúmať podmienky vydania európskeho zatykača, najmä jeho primeranosť.

22 Na druhej strane uvedené úvahy predpokladajú, že súdne preskúmanie podmienok vydania európskeho zatykača, najmä jeho primeranosti, vykonávané súdom v členskom štáte vydávajúcom zatykač po odovzdaní vyžiadanej osoby tomuto členskému štátu, spĺňa, ako v prípade uvedenom v rozsudku z 13. januára 2021, MM (C-414/20 PPU, EU:C:2021:4), požiadavku účinnej súdnej ochrany. Z bodov 54 až 57 rozsudku z 10. marca 2021, PI (C-648/20 PPU, EU:C:2021:187), pritom vyplýva, že samotná možnosť podrobiť zákonnosť rozhodnutia prokurátora o vydaní európskeho zatykača súdnemu preskúmaniu po odovzdaní vyžiadanej osoby nespĺňa takúto požiadavku.

23 Za týchto okolností Rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia [2002/584] s ohľadom na článok 47 [Charty] vykladať tak, že požiadavky, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou účinnej súdnej ochrany, na ktorú má právo osoba, proti ktorej bol vydaný európsky zatykač na účely trestného stíhania – a navyše na účely výkonu trestov odňatia slobody –, nie sú splnené, ak:

– európsky zatykač vydal prokurátor, ktorý môže byť považovaný za ‚vydávajúci súdny orgán' v zmysle článku 6 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia, ale ktorého rozhodnutie o vydaní európskeho zatykača nemôže podliehať súdnemu preskúmaniu v členskom štáte vydávajúcom zatykač pred odovzdaním vyžiadanej osoby, zatiaľ čo

– je európsky zatykač – v rozsahu, v akom sa týka trestného stíhania – založený na vnútroštátnom zatykači, ktorý vydal sudca, ktorý pri vydaní vnútroštátneho zatykača neposúdil podmienky na vydanie európskeho zatykača, najmä jeho primeranosť, a ktorého rozhodnutie nemôže podliehať takémuto súdnemu preskúmaniu v členskom štáte vydávajúcom zatykač pred odovzdaním vyžiadanej osoby?“

O návrhu na uplatnenie naliehavého prejudiciálneho konania

24 Predkladajúci vnútroštátny súd navrhol, aby bol predmetný návrh na začatie prejudiciálneho konania prejednaný v naliehavom prejudiciálnom konaní upravenom v článku 23a prvom odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a v článku 107 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.

25 Na podporu tohto návrhu predkladajúci vnútroštátny súd uviedol, že prejudiciálna otázka sa týka oblasti uvedenej v hlave V tretej časti Zmluvy o FEÚ a že vyžiadaná osoba sa nachádza vo väzbe na účely jej odovzdania do členského štátu, ktorý vydal zatykač. Rozhodnutie o tomto odovzdaní nemožno prijať bez odpovede Súdneho dvora na položenú otázku a rýchlosť tejto odpovede by teda mala priamy a rozhodujúci vplyv na dĺžku trvania väzby.

26 V tejto súvislosti treba v prvom rade uviesť, že tento návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka najmä výkladu článku 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia 2002/584, ktoré patrí do oblastí upravených v hlave V tretej časti Zmluvy o FEÚ, týkajúcej sa priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. V dôsledku toho je prípustné tento návrh prejednať v naliehavom prejudiciálnom konaní.

27 Pokiaľ ide v druhom rade o podmienku týkajúcu sa naliehavosti, z ustálenej judikatúry vyplýva, že táto podmienka je splnená, ak je osoba dotknutá vo veci samej ku dňu podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania pozbavená osobnej slobody a jej ponechanie vo väzbe závisí od rozhodnutia Súdneho dvora, pričom treba spresniť, že situáciu tejto osoby je potrebné posudzovať ku dňu preskúmania návrhu, ktorým sa požaduje, aby bol návrh na začatie prejudiciálneho konania prejednaný v naliehavom konaní (pozri najmä rozsudok z 23. apríla 2026, Casotta, C-24/26 PPU, EU:C:2026:333, bod 55 a citovanú judikatúru).

28 V prejednávanej veci zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že RI je od 27. októbra 2025 pozbavený osobnej slobody na účely jeho odovzdania príslušným gréckym orgánom a že sa v tejto situácii nachádza ku dňu preskúmania návrhu, ktorým sa požaduje, aby bol návrh na začatie prejudiciálneho konania prejednaný v naliehavom prejudiciálnom konaní, pričom predkladajúci vnútroštátny súd okrem toho v návrhu na začatie prejudiciálneho konania spresnil, že v dôsledku tohto návrhu sa väzba RI predlžuje o 60 dní na účely jeho odovzdania do členského štátu vydávajúceho zatykač.

29 Cieľom otázky položenej týmto súdom je v podstate umožniť tomuto súdu, ako vykonávajúcemu súdnemu orgánu, aby určil, či ustanovenia práva Únie, na ktoré táto otázka odkazuje, odôvodňujú odmietnutie vykonania európskeho zatykača v rozsahu, v akom bol vydaný na účely vedenia trestného stíhania, z dôvodu, že tento zatykač nespĺňa požiadavky vyplývajúce z práva na účinnú súdnu ochranu, na ktorú má vyžiadaná osoba nárok.

30 Kladná odpoveď Súdneho dvora by v zásade mala viesť k prepusteniu RI, keďže jeho odovzdanie na účely trestného stíhania v členskom štáte, ktorý vydal zatykač, by malo byť odmietnuté a jeho väzba bola predĺžená výlučne na účely tohto prejudiciálneho konania.

31 Je pravda, že v prejednávanej veci bol európsky zatykač vydaný aj na účely výkonu štyroch trestov odňatia slobody založených na vykonateľných rozsudkoch vydaných vo vydávajúcom členskom štáte, pričom predkladajúci vnútroštátny súd nemá pochybnosti o odovzdaní RI na účely výkonu jedného z týchto trestov.

32 Podľa článku 26 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 musí teda vydávajúci členský štát do celkovej doby odňatia slobody absolvovanej na jeho území na účely výkonu vyneseného trestu alebo ochranného opatrenia vo vydávajúcom členskom štáte započítať všetky obdobia zadržiavania vyplývajúce z výkonu európskeho zatykača.

33 V tomto rozsahu odmietnutie odovzdania osoby, ktorá je zadržaná na účely výkonu európskeho zatykača vydaného na účely vedenia trestného stíhania a na ktorú je vydaný aj takýto zatykač na účely výkonu trestu odňatia slobody, nevyhnutne nevedie k jej prepusteniu.

34 To platí v prípade, keď je dĺžka trestu odňatia slobody, ktorý sa má vykonať vo vydávajúcom členskom štáte, dostatočne dlhá na to, aby mohla absorbovať dĺžku väzby vo vykonávajúcom členskom štáte.

35 V prejednávanej veci však zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že v prípade odovzdania RI členskému štátu, ktorý vydal zatykač, mu môže byť uložený trest odňatia slobody v minimálnej dĺžke štyroch mesiacov.

36 Keďže dĺžka väzby, ktorú RI strávil v Holandsku, už presahuje dĺžku tohto trestu, treba považovať podmienku týkajúcu sa naliehavosti za splnenú, pričom ponechanie RI vo väzbe v tomto členskom štáte závisí od rozhodnutia Súdneho dvora.

37 Za týchto okolností je podľa článku 108 ods. 1 rokovacieho poriadku potrebné vyhovieť návrhu predkladajúceho vnútroštátneho súdu, aby sa tento návrh prejednal v naliehavom prejudiciálnom konaní.

O prejudiciálnej otázke

38 Podľa článku 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odpoveď na položenú prejudiciálnu otázku možno jednoznačne vyvodiť z judikatúry alebo ak odpoveď na takúto otázku nevyvoláva žiadne dôvodné pochybnosti, Súdny dvor môže na návrh sudcu spravodajcu po vypočutí generálneho advokáta kedykoľvek rozhodnúť formou odôvodneného uznesenia.

39 Toto ustanovenie treba uplatniť aj v rámci tohto návrhu na začatie prejudiciálneho konania.

40 Otázkou sa predkladajúci vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia 2002/584 v spojení s článkom 47 Charty vykladať v tom zmysle, že ak európsky zatykač vydal prokurátor, ktorý je „vydávajúcim súdnym orgánom“ v zmysle článku 6 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia, na účely vedenia trestného stíhania a výkonu trestov odňatia slobody, sú splnené požiadavky účinnej súdnej ochrany, ktorá má byť zaručená vyžiadanej osobe, aj keď na jednej strane proti rozhodnutiu tohto prokurátora o vydaní tohto európskeho zatykača nie je pred odovzdaním tejto osoby prípustný súdny opravný prostriedok v členskom štáte, ktorý vydal zatykač, a na druhej strane uvedený európsky zatykač v rozsahu, v akom sa týka vedenia trestného stíhania, sa zakladá na vnútroštátnom zatykači vydanom súdom, ktorý nepreskúmal podmienky vydania európskeho zatykača, najmä jeho primeranosť, a ktorého rozhodnutie taktiež nemožno napadnúť opravným prostriedkom pred týmto odovzdaním.

41 Na úvod treba pripomenúť, že tak zásada vzájomnej dôvery medzi členskými štátmi, ako aj zásada vzájomného uznávania, ktorá sa sama zakladá na vzájomnej dôvere medzi členskými štátmi, majú v práve Únie zásadný význam vzhľadom na to, že umožňujú vytvorenie a zachovanie priestoru bez

vnútorných hraníc. Konkrétnejšie, zásada vzájomnej dôvery, najmä pokiaľ ide o priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ukladá každému z týchto štátov povinnosť predpokladať, že okrem výnimočných okolností všetky ostatné členské štáty dodržujú právo Únie a predovšetkým základné práva uznané týmto právom (rozsudok z 29. júla 2024, Breian, C-318/24 PPU, EU:C:2024:658, bod 36 a citovaná judikatúra).

42 Účinnosť a riadne fungovanie zjednodušeného systému odovzdávania osôb, ktoré boli odsúdené alebo sú podozrivé z porušenia trestnoprávnych predpisov, zavedeného rámcovým rozhodnutím 2002/584, sú však založené na dodržiavaní určitých požiadaviek stanovených v tomto rámcovom rozhodnutí, ktorých pôsobnosť bola spresnená judikatúrou Súdneho dvora (rozsudok z 10. marca 2021, PI, C-648/20 PPU, EU:C:2021:187, bod 36, ako aj uznesenie z 22. júna 2021, Prosecutor of the regional prosecutor's office in Ruse, Bulgaria, C-206/20, EU:C:2021:509, bod 40).

43 V prvom rade podľa článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 je „vydávajúcim súdnym orgánom" súdny orgán členského štátu vydávajúceho zatykač, ktorý je oprávnený vydať európsky zatykač v zmysle právnych predpisov tohto štátu.

44 Podľa judikatúry tento pojem môže zahŕňať aj orgány členského štátu, ktoré sa podieľajú na výkone trestného súdnictva v tomto členskom štáte bez toho, aby boli nevyhnutne sudcami alebo súdmi, a ktoré konajú pri vykonávaní svojich úloh súvisiacich s vydaním európskeho zatykača nezávisle, pričom táto nezávislosť si vyžaduje, aby existovali zákonné a organizačné pravidlá, ktoré dokážu zabezpečiť, aby súdny orgán vydávajúci zatykač nebol pri prijímaní rozhodnutia o vydaní takéhoto zatykača vystavený akémukoľvek riziku, že bude podliehať najmä individuálnym pokynom zo strany výkonnej moci [rozsudok z 12. decembra 2019, Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg a Openbaar Ministerie (Prokuratúry Lyon a Tours), C-566/19 PPU a C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, bod 52, ako aj citovaná judikatúra].

45 V prejednávanej veci nie je spochybnená účasť členov prokuratúry tohto členského štátu na výkone trestného súdnictva v Gréckej republike. Táto prokuratúra teda spadá pod pojem „vydávajúci súdny orgán" v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584.

46 V druhom rade podľa článku 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia 2002/584 musí európsky zatykač obsahovať dôkaz „o vykonateľnom rozsudku, zatykači alebo inom vykonateľnom súdnom rozhodnutí s rovnakým účinkom".

47 Z judikatúry vyplýva, že splnenie tejto požiadavky má osobitný význam, keďže implikuje, že keď je európsky zatykač vydaný s cieľom zatknutia vyžiadanej osoby iným členským štátom a jej odovzdania na účely vedenia trestného stíhania, táto osoba už mohla v prvom štádiu konania využiť procesné záruky a základné práva, ktorých ochranu musí zabezpečovať súdny orgán vydávajúceho členského štátu podľa uplatniteľného vnútroštátneho práva najmä na účel prijatia vnútroštátneho zatykača (rozsudok z 1. júna 2016, Bob-Dogi, C-241/15, EU:C:2016:385, bod 55).

48 Keďže však článok 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia 2002/584 zahŕňa požiadavku zákonnosti, ktorej dodržanie predstavuje podmienku platnosti európskeho zatykača, nesplnenie tejto požiadavky musí v zásade viesť k tomu, že vykonávajúci súdny orgán tento zatykač nevykoná (rozsudok z 1. júna 2016, Bob-Dogi, C-241/15, EU:C:2016:385, bod 64).

49 Systém európskeho zatykača teda zahŕňa na základe požiadavky stanovenej v článku 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia dvojúrovňovú ochranu procesných a základných práv, ktoré musí mať vyžiadaná osoba, keďže k súdnej ochrane stanovenej na prvej úrovni, teda pri prijímaní

vnútroštátneho súdneho rozhodnutia, akým je vnútroštátny zatykač, sa pridáva ochrana, ktorá musí byť zabezpečená na druhej úrovni, teda pri vydávaní európskeho zatykača, ku ktorému môže prípadne dôjsť aj krátko po prijatí uvedeného vnútroštátneho súdneho rozhodnutia (rozsudok z 10. marca 2021, PI, C-648/20 PPU, EU:C:2021:187, bod 42 a citovaná judikatúra, ako aj uznesenie z 22. júna 2021, Prosecutor of the regional prosecutor's office in Ruse, Bulgaria, C-206/20, EU:C:2021:509, bod 44).

50 Táto ochrana zahŕňa, pokiaľ ide o opatrenie, ktoré môže tak ako vydanie európskeho zatykača porušiť právo dotknutej osoby na slobodu, požiadavku, aby rozhodnutie spĺňajúce požiadavky účinnej súdnej ochrany bolo prijaté minimálne na jednej z dvoch úrovní uvedenej ochrany (rozsudok z 13. januára 2021, MM, C-414/20 PPU, EU:C:2021:4, bod 63 a citovaná judikatúra).

51 Z toho vyplýva, že ak právny poriadok vydávajúceho členského štátu prizná právomoc vydať európsky zatykač orgánu, ktorý, hoci sa podieľa na výkone spravodlivosti v tomto členskom štáte, nie je sudcom ani súdom, potom vnútroštátne súdne rozhodnutie, akým je vnútroštátny zatykač, na ktorý nadväzuje európsky zatykač, musí ako také spĺňať tieto požiadavky (rozsudok z 10. marca 2021, PI, C-648/20 PPU, EU:C:2021:187, bod 44 a citovaná judikatúra, ako aj uznesenie z 22. júna 2021, Prosecutor of the regional prosecutor's office in Ruse, Bulgaria, C-206/20, EU:C:2021:509, bod 46).

52 Splnenie týchto požiadaviek tak môže vykonávajúcemu súdnemu orgánu zaručiť, že rozhodnutie vydať európsky zatykač na účely vedenia trestného stíhania sa opiera o vnútroštátne konanie, ktoré podlieha súdnemu preskúmaniu, a že osoba, na ktorú bol tento vnútroštátny zatykač vydaný, mohla využiť všetky záruky, ktoré sú charakteristické pre tento druh rozhodnutí, najmä záruky vyplývajúce zo základných práv a základných právnych zásad uvedených v článku 1 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2002/584 (rozsudok z 10. marca 2021, PI, C-648/20 PPU, EU:C:2021:187, bod 45 a citovaná judikatúra, ako aj uznesenie z 22. júna 2021, Prosecutor of the regional prosecutor's office in Ruse, Bulgaria, C-206/20, EU:C:2021:509, bod 47).

53 Navyše druhá úroveň ochrany práv dotknutej osoby spočíva v tom, že „vydávajúci súdny orgán" v zmysle článku 6 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia preveruje dodržiavanie podmienok nevyhnutných na vydanie európskeho zatykača a objektívne skúma s ohľadom na všetky dôkazy v prospech a v neprospech a bez toho, aby bol vystavený riziku, že jeho rozhodovacia právomoc bude podliehať vonkajším pokynom najmä zo strany výkonnej moci, či je vydanie uvedeného zatykača primerané [rozsudky z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry v Lübecku a Zwickau), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 71 a citovaná judikatúra, ako aj z 13. januára 2021, MM, C-414/20 PPU, EU:C:2021:4, bod 64 a citovaná judikatúra].

54 Zabezpečenie druhej úrovne ochrany – aj keď sa tento európsky zatykač opiera o vnútroštátne rozhodnutie vydané sudcom alebo súdom – je totiž povinnosťou „vydávajúceho súdneho orgánu" uvedeného v článku 6 ods. 1 uvedeného rámcového rozhodnutia, a teda orgánu, ktorý napokon prijme rozhodnutie o vydaní európskeho zatykača [rozsudok z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry v Lübecku a Zwickau), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 72].

55 Okrem toho, ak právny poriadok vydávajúceho členského štátu priznáva právomoc vydať európsky zatykač orgánu, ktorý, hoci sa podieľa na výkone spravodlivosti v tomto členskom štáte, nie je súdom, potom rozhodnutie o vydaní takéhoto európskeho zatykača a najmä primeranosť takéhoto rozhodnutia by mali byť v uvedenom členskom štáte preskúmateľné súdom v rámci

postupu, ktorý spĺňa všetky požiadavky účinnej súdnej ochrany (rozsudok z 10. marca 2021, PI, C-648/20 PPU, EU:C:2021:187, bod 46 a citovaná judikatúra, ako aj uznesenie z 22. júna 2021, Prosecutor of the regional prosecutor's office in Ruse, Bulgaria, C-206/20, EU:C:2021:509, bod 48).

56 Taký súdny opravný prostriedok proti rozhodnutiu o vydaní európskeho zatykača na účely trestného stíhania prijatému orgánom, ktorý sa síce podieľa na výkone spravodlivosti a má potrebnú nezávislosť vo vzťahu k výkonnej moci, avšak nie je súdom, má zaručiť, že súdne preskúmanie tohto rozhodnutia a podmienok potrebných na vydanie zatykača, najmä jeho primeranosti, bude v súlade s požiadavkami účinnej súdnej ochrany (rozsudok z 13. januára 2021, MM, C-414/20 PPU, EU:C:2021:4, bod 66 a citovaná judikatúra).

57 Členským štátom teda prináleží dohliadať na to, aby ich právne poriadky účinne zaručovali úroveň súdnej ochrany, ktorú si vyžaduje rámcové rozhodnutie 2002/584 v zmysle jeho výkladu v judikatúre Súdneho dvora, prostredníctvom opravných prostriedkov, ktoré zavedú a ktoré sa môžu v závislosti od systému odlišovať (rozsudok z 13. januára 2021, MM, C-414/20 PPU, EU:C:2021:4, bod 67 a citovaná judikatúra).

58 V tomto kontexte zavedenie samostatného opravného prostriedku proti rozhodnutiu o vydaní európskeho zatykača, ktoré prijal iný justičný orgán než súd, predstavuje v tomto smere len jednu z možností (rozsudok z 13. januára 2021, MM, C-414/20 PPU, EU:C:2021:4, bod 68 a citovaná judikatúra).

59 Ak teda vo vnútroštátnom právnom poriadku existujú procesné pravidlá, podľa ktorých podmienky vydania európskeho zatykača, najmä jeho primeranosť, môžu byť predmetom súdneho preskúmania v členskom štáte vydávajúcom zatykač pred alebo súčasne s jeho vydaním, ale aj neskôr, je splnená požiadavka účinnej súdnej ochrany (rozsudok z 13. januára 2021, MM, C-414/20 PPU, EU:C:2021:4, bod 69 a citovaná judikatúra).

60 Z tejto judikatúry vyplýva, že ak bol európsky zatykač vydaný na účely trestného stíhania prokurátorom, ktorý je „vydávajúcim súdnym orgánom" v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584, pričom tento európsky zatykač nadväzuje na vnútroštátny zatykač vydaný sudcom, dodržanie všetkých požiadaviek účinnej súdnej ochrany zakotvených v článku 47 Charty znamená, že podmienky vydania európskeho zatykača, najmä jeho primeranosť, môžu byť v členskom štáte vydávajúcom zatykač predmetom súdneho preskúmania.

61 V tejto súvislosti Súdny dvor už uviedol, že právo na účinnú súdnu ochranu v zmysle tohto článku 47 nevyžaduje, aby sa toto súdne preskúmanie mohlo vykonať pred odovzdaním dotknutej osoby príslušným orgánom vydávajúceho členského štátu [pozri rozsudky z 28. januára 2021, Specializirana prokuratura (Poučenie o právach), C-649/19, EU:C:2021:75, body 79 a 80, ako aj citovanú judikatúru, a z 30. júna 2022, Specializirana prokuratura (Informácie o vnútroštátnom príkaze na zatknutie), C-105/21, EU:C:2022:511, bod 44].

62 Je pravda, ako uvádza predkladajúci vnútroštátny súd, že Súdny dvor v rozsudku z 10. marca 2021, PI (C-648/20 PPU, EU:C:2021:187, body 47 a 48), a v uznesení z 22. júna 2021, Prosecutor of the regional prosecutor's office in Ruse, Bulgaria (C-206/20, EU:C:2021:509, bod 49), rozhodol, že osoba, na ktorú bol vydaný európsky zatykač na účely vedenia trestného stíhania, musí mať možnosť využiť účinnú súdnu ochranu pred jej odovzdaním do členského štátu vydávajúceho zatykač, a to prinajmenšom na jednej z dvoch úrovní ochrany vyžadovaných uvedenou

judikatúrou, čo teda predpokladá, že súdne preskúmanie možno vykonať buď vo vzťahu k európskemu zatykaču, alebo vo vzťahu k súdnemu rozhodnutiu, na ktoré tento zatykač nadväzuje, pred jeho vykonaním.

63 Súdny dvor teda rozhodol, že článok 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia 2002/584 v spojení s článkom 47 Charty a judikatúrou Súdneho dvora sa má vykladať v tom zmysle, že požiadavky účinnej súdnej ochrany, ktorá má byť zaručená osobe, na ktorú bol vydaný európsky zatykač na účely vedenia trestného stíhania, nie sú splnené, pokiaľ tak európsky zatykač, ako aj súdne rozhodnutie, na ktorom je tento európsky zatykač založený, sú síce vydané prokurátorom, ktorého možno kvalifikovať ako „vydávajúci súdny orgán“ v zmysle článku 6 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia, ale nemôžu byť predmetom súdneho preskúmania v členskom štáte vydávajúcom zatykač pred odovzdaním vyžiadanej osoby vykonávajúcim členským štátom (rozsudok z 10. marca 2021, PI, C-648/20 PPU, EU:C:2021:187, bod 60, a uznesenie z 22. júna 2021, Prosecutor of the regional prosecutor’s office in Ruse, Bulgaria, C-206/20, EU:C:2021:509, bod 54).

64 Ako však vyplýva z predchádzajúceho bodu, táto posledná uvedená požiadavka bola vo veciach, v ktorých bol vydaný tento rozsudok a toto uznesenie, uplatnená z dôvodu, že sudca pred týmto odovzdaním neintervenoval na jednej z dvoch úrovní ochrany, keďže tak vnútroštátny zatykač, ako aj európsky zatykač vydal v týchto veciach prokurátor, ktorý bol „vydávajúcim súdnym orgánom“ v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584.

65 Ako totiž Súdny dvor výslovne uviedol v bodoch 51 až 54 rozsudku z 10. marca 2021, PI (C-648/20 PPU, EU:C:2021:187), z rozsudkov z 12. decembra 2019, Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg a Openbaar Ministerie (Prokuratúry Lyon a Tours) (C-566/19 PPU a C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, body 67 až 71), a z 12. decembra 2019, Openbaar Ministerie (Švédska prokuratúra) (C-625/19 PPU, EU:C:2019:1078, body 46 až 53), vyplýva, že súdne preskúmanie primeranosti rozhodnutia prokuratúry o vydaní európskeho zatykača sa môže uskutočniť nielen pred odovzdaním vyžiadanej osoby, ale aj po jej odovzdaní, ak existuje súbor vnútroštátnych procesných ustanovení zaručujúcich zásah sudcu od okamihu vydania vnútroštátneho zatykača na túto osobu, a teda pred jej odovzdaním, a to o to viac, ak tento súd navyše vykoná posúdenie podmienok nevyhnutných na vydanie európskeho zatykača, najmä posúdenie jeho primeranosti.

66 Požiadavka, podľa ktorej musí byť súdne preskúmanie podmienok vydania európskeho zatykača, najmä jeho primeranosti, možné vykonať pred odovzdaním vyžiadanej osoby, ktorá vyplýva z bodov 47, 48 a 60 rozsudku z 10. marca 2021, PI (C-648/20 PPU, EU:C:2021:187), ako aj z bodov 49 a 54 uznesenia z 22. júna 2021, Prosecutor of the regional prosecutor’s office in Ruse, Bulgaria (C-206/20, EU:C:2021:509), je odôvodnená ako výnimka len za takých osobitných okolností, o aké išlo vo veciach, v ktorých bol vydaný tento rozsudok a toto uznesenie, keď ani vnútroštátny zatykač, ani európsky zatykač neboli vydané sudcom. Naopak, ak bol niektorý z týchto zatykačov vydaný súdom, toto súdne preskúmanie sa môže v súlade s judikatúrou pripomenutou v bodoch 59 a 61 tohto uznesenia prípadne uskutočniť po tomto odovzdaní.

67 V dôsledku toho z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že vnútroštátny režim, v ktorom európsky zatykač vydaný na účely vedenia trestného stíhania prokurátorom, ktorý je „vydávajúcim súdnym orgánom“ v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 a ktorého rozhodnutie nemožno napadnúť opravným prostriedkom pred odovzdaním vyžiadanej osoby, nadväzuje na vnútroštátny zatykač vydaný súdom, ktorý nevykonáva preskúmanie podmienok vydania

európskeho zatykača, najmä jeho primeranosti, je v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z článku 47 Charty, pokiaľ možno pred týmto odovzdaním alebo po ňom podať súdny opravný prostriedok týkajúci sa podmienok vydania európskeho zatykača.

68 V tejto poslednej súvislosti treba ešte pripomenúť, že v prípade neexistencie procesných pravidiel v členskom štáte vydávajúcom zatykač, ktoré by umožňovali, aby súd preskúmal podmienky vydania európskeho zatykača, najmä jeho primeranosť, Súdny dvor v bode 72 rozsudku z 13. januára 2021, MM (C-414/20 PPU, EU:C:2021:4) v podstate rozhodol, že právo Únie priznáva súdu tohto členského štátu právomoc incidenčne preskúmať platnosť európskeho zatykača.

69 V prejednávanej veci zo skutočností uvedených v návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že podľa informácií poskytnutých gréckou prokuratúrou v odpovedi na žiadosť predkladajúceho vnútroštátneho súdu prokurátor ako „vydávajúci súdny orgán“ v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 preskúmava dodržiavanie podmienok vydania európskeho zatykača, najmä jeho primeranosť, a že súd, ktorý vydal vnútroštátny zatykač, na ktorom je založený tento európsky zatykač, takéto preskúmanie európskeho zatykača nevykonáva, ale overuje len to, či vnútroštátny zatykač spĺňa podmienky vydania tohto vnútroštátneho zatykača, najmä jeho primeranosť.

70 Podľa posúdenia vykonaného predkladajúcim vnútroštátnym súdom z týchto informácií vyplýva, že ani tento súd, ani žiadny iný vnútroštátny súd neskúma pred odovzdaním vyžiadanej osoby, či sú podmienky vydania európskeho zatykača v súlade so zásadou proporcionality.

71 Naopak z návrhu na začatie prejudiciálneho konania jasne nevyplýva, či grécke právo stanovuje existenciu súdneho opravného prostriedku po odovzdaní vyžiadanej osoby, ktorý umožňuje súdu preskúmať podmienky vydania európskeho zatykača, najmä jeho primeranosť.

72 Zdá sa teda, že takýto režim by bol v súlade s požiadavkami účinnej súdnej ochrany vyplývajúcimi z článku 47 Charty len pod podmienkou, že takýto súdny opravný prostriedok je stanovený v členskom štáte vydávajúcom zatykač, čo prináleží overiť predkladajúcemu vnútroštátnemu súdu, ktorý prípadne požiada vydávajúci súdny orgán v súlade s článkom 15 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584, aby mu bezodkladne poskytol všetky potrebné dodatočné informácie.

73 Vykonanie európskeho zatykača, o ktorý ide vo veci samej, v rozsahu, v akom bol vydaný na účely vedenia trestného stíhania, by teda malo byť odmietnuté len v prípade neexistencie tohto opravného prostriedku.

74 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia 2002/584 v spojení s článkom 47 Charty sa má vykladať v tom zmysle, že ak európsky zatykač vydal prokurátor, ktorý je „vydávajúcim súdnym orgánom“ v zmysle článku 6 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia, na účely vedenia trestného stíhania a výkonu trestov odňatia slobody, sú splnené požiadavky účinnej súdnej ochrany, ktorá má byť zaručená vyžiadanej osobe, aj keď na jednej strane proti rozhodnutiu tohto prokurátora o vydaní tohto európskeho zatykača nie je pred odovzdaním tejto osoby prípustný súdny opravný prostriedok v členskom štáte, ktorý vydal zatykač, a na druhej strane uvedený európsky zatykač v rozsahu, v akom sa týka vedenia trestného stíhania, sa zakladá na vnútroštátnom zatykači vydanom súdom, ktorý nepreskúmal podmienky vydania európskeho zatykača, najmä jeho primeranosť, a ktorého rozhodnutie taktiež nemožno napadnúť opravným prostriedkom pred

týmto odovzdaním, a to za predpokladu, že v členskom štáte, ktorý vydal zatykač, existuje súdny opravný prostriedok, ktorý zaručuje preskúmanie podmienok vydania európskeho zatykača, najmä jeho primeranosť.

O trovách

75 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred predkladajúcim vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) nariadil:

Článok 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, v spojení s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie,

sa má vykladať v tom zmysle, že:

ak európsky zatykač vydal prokurátor, ktorý je „vydávajúcim súdnym orgánom“ v zmysle článku 6 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia, na účely vedenia trestného stíhania a výkonu trestov odňatia slobody, sú splnené požiadavky účinnej súdnej ochrany, ktorá má byť zaručená vyžiadanej osobe, aj keď na jednej strane proti rozhodnutiu tohto prokurátora o vydaní tohto európskeho zatykača nie je pred odovzdaním tejto osoby prípustný súdny opravný prostriedok v členskom štáte, ktorý vydal zatykač, a na druhej strane uvedený európsky zatykač v rozsahu, v akom sa týka vedenia trestného stíhania, sa zakladá na vnútroštátnom zatykači vydanom súdom, ktorý nepreskúmal podmienky vydania európskeho zatykača, najmä jeho primeranosť, a ktorého rozhodnutie taktiež nemožno napadnúť opravným prostriedkom pred týmto odovzdaním, a to za predpokladu, že v členskom štáte, ktorý vydal zatykač, existuje súdny opravný prostriedok, ktorý zaručuje preskúmanie podmienok vydania európskeho zatykača, najmä jeho primeranosť.

Podpisy